

też prawo unijne wymaga jedynie zapewnienia wierzycielowi stałej kwoty 40 euro z tytułu całej transakcji handlowej obejmującej wiele dostaw, niezależnie od liczby opóźnionych płatności za poszczególne dostawy?

- 2) Czy w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych transakcją handlową jest umowa, której przedmiotem jest dostawa towarów, zobowiązująca dostawcę do dostarczenia zamawiającemu za ustaloną w tej umowie cenę pewnej ilości towaru, a jednocześnie przyznająca zamawiającemu uprawnienie do jednostronnego decydowania o terminach i wielkościach poszczególnych, składających się na wykonanie przedmiotu umowy dostaw, włącznie z możliwością rezygnacji z części zakontraktowanych towarów, bez ponoszenia żadnych negatywnych konsekwencji z tego tytułu, w świetle której to umowy zamawiający jest zobowiązany do płatności za każdą z części dostawy w określonym terminie liczonym od otrzymania tej części dostawy, czy też każda z tych częściowych dostaw, wynikających ze zgłaszanego przez zamawiającego zapotrzebowania, stanowi odrębną transakcję handlową w rozumieniu dyrektywy, mimo że nie stanowi odrębnej umowy w rozumieniu prawa krajowego?

(¹) Dz. U.2011, L 48, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht
(Niemcy) w dniu 21 lipca 2021 r. – X-FAB Dresden GmbH & Co. KG / FC**

(Sprawa C-453/21)

(2021/C 490/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: X-FAB Dresden GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania rewizyjnego: FC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia (UE) 2016/679 (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, zwanego dalej „RODO”) (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, takiemu jak w niniejszej sprawie § 38 ust. 1 i 2 w związku z § 6 ust. 4 zdanie pierwsze Bundesdatenschutzgesetz (federalnej ustawy o ochronie danych), który uzależnia możliwość odwołania inspektora ochrony danych przez administratora danych, będącego jego pracodawcą, od spełnienia określonych w tym przepisie przesłanek, niezależnie od tego, czy odwołanie to następuje z powodu wypełniania jego zadań?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie RODO sprzeciwia się takiemu przepisowi prawa krajowego również wtedy, gdy wyznaczenie inspektora ochrony danych nie jest obowiązkowe na podstawie art. 37 ust. 1 RODO, lecz wyłącznie na podstawie prawa państwa członkowskiego?

W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 3) Czy art. 38 ust. 3 zdanie drugie RODO jest oparty na wystarczającej podstawie prawnej, w szczególności w zakresie, w jakim obejmuje inspektorów ochrony danych pozostających w stosunku pracy z administratorem?

W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

- 4) Czy istnieje konflikt interesów w rozumieniu art. 38 ust. 6 zdanie drugie RODO, jeśli inspektor ochrony danych zajmuje również stanowisko przewodniczącego rady zakładowej utworzonej w przedsiębiorstwie administratora? Czy dla przyjęcia, że taki konflikt interesów istnieje, wymagany jest szczególnie podział zadań w radzie zakładowej?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2021 r. w sprawie T-252/20, Silver i in / Rada, wniesione w dniu 13 sierpnia 2021 r. przez Joshua David Silver, Leona Catherine Bashow, Charles Nicholas Hilary Marquand, JY, JZ, Anthony Styles Clayton, Gillian Margaret Clayton

(Sprawa C-499/21 P)

(2021/C 490/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Joshua David Silver, Leona Catherine Bashow, Charles Nicholas Hilary Marquand, JY, JZ, Anthony Styles Clayton, Gillian Margaret Clayton (przedstawiciele: P. Tridimas, Δικηγόρος, A. von Westernhagen, D. Harrison, Solicitors)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia;
- uznanie odwołania w sprawie T-252/20 za dopuszczalne;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszących odwołanie w postępowaniu przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo orzekając, że

- a) zaskarżona decyzja nie dotyczy indywidualnie wnoszących odwołanie;
- b) Decyzja Rady (UE) 2020/135 (¹) w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej nie jest aktem regulacyjnym.

Wnoszący odwołanie twierdzą, że zaskarżona decyzja dotyczy ich indywidualnie z tego względu, że:

- a) są oni członkami zamkniętej grupy, której skład jest stały i nie może zostać uzupełniony po wejściu w życie zaskarżonej decyzji;
- b) zaskarżona decyzja pozbawia ich statusu obywatelstwa Unii i praw z nim związanych. Zważywszy na charakter obywatelstwa jako podstawowego statusu obywateli Unii, chodzi o szczególne i wyłączone prawa nabyte, które są nienaruszalne i których nie można uchylić z chwilą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa.